

tagning af disse apparater, således at de ikke giver anledning til forstyrrelser.

Med lovforslaget lægges der vægt på, at udstyr ikke er sundhedsfarligt eller til fare for brugerens sikkerhed, og at det ikke i uacceptabelt omfang forstyrrer eller lader sig forstyrre, ligesom det i praksis skal kunne anvendes i de telenet, som er til rådighed.

Forslaget skal tillige sikre, at brugerne hurtigst muligt får adgang til nye og avancerede produkter, og der bliver således tale om et indre marked for radio- og teleterminaludstyr uden nationale godkendelsesbarrierer, hvilket vil skærpe konkurrencen og føre til brede og hurtige udbud af billige produkter. Det er en naturlig følge af den fuldstændige liberalisering af telekommunikationssektoren.

Herudover indeholder lovforslaget en modernisering og indretning af Telestyrelsens kontrolbeføjelser i overensstemmelse med den øvrige telelovgivning, og der er endelig tale om visse konsekvensrettelser i lov om Telestyrelsen og lov om radiokommunikation og tildeling af radiofrekvenser.

I praksis betyder lovforslaget, at Telestyrelsens opgaver i forbindelse med markedsføring af udstyr vil gå fra at være en forudgående kontrol i form af typegodkendelse til at være en efterfølgende kontrol i markedsføringsledet.

Hvad angår radiokommunikationsloven, betyder forslaget, at Telestyrelsens opgaver i forbindelse med tilsyn efter loven vil blive omlagt fra at være en kombination af stikprøvekontrol og kontrol i konkrete tilfælde til alene at være besøg i forstyrrelsestilfælde. Forslaget indebærer således, at radio- og teleterminaludstyr ikke længere skal typegodkendes. I stedet benyttes fabrikanterklæring.

Der er tale om en forenkling af allerede eksisterende bestemmelser uden væsentlige negative konsekvenser og med en række administrative lettelser, og derfor er vi i Dansk Folkeparti positive over for lovforslaget.

Susanne Clemensen (CD):

Med det lovforslag, som vi behandler i dag, gennemføres R&TTE-direktivet i dansk ret, samtidig med at der sker en sammenskrivning af R&TTE-direktivet og EMC-lovgivningen.

Det er et direktiv, der indfører en lempelse af reglerne for markedsføring, fri bevægelighed og ibrugtagning af radio- og teleterminaludstyr med det formål at skabe et fælleseuropæisk in-

dre marked på dette område og dermed skabe en større og bedre konkurrence på markedet, som også med tiden vil føre til et mere varieret og billigere udbud af disse varer til forbrugerne.

Det er en målsætning, som vi fuldt og helt støtter i CD, og som vi også noterer os at branchen bakker op.

Det er naturligvis klart, at det stiller nogle øgede krav til fabrikanter og operatører med hensyn til at overholde krav til udstyr og information til brugerne, især på de områder, hvor der er størst konkurrence.

I CD støtter vi derfor, at der sker en forøgelse af den efterfølgende markedsføringskontrol, når den forudgående typegodkendelse af apparaterne forsvinder. Lovforslaget må som udgangspunkt ikke føre til, at det bliver for nemt at sende nye produkter på markedet, som ikke er testet udtømmende for fejl. Men formentlig vil vores bekymringer blive gjort til skamme, og vi vil som forbrugere ikke kunne mærke forskel på, at en forudgående godkendelse erstattes af en efterfølgende kontrol, for det er jo i fabrikanternes egen interesse, at forbrugerne er tilfredse med produkterne, og at prisen er rimelig.

I CD føler vi os altså rimelig trygge ved, at den efterfølgende markedsføringskontrol ikke fører til dårligere produkter, som ikke kan leve op til sikkerheds- og sundhedskravene, som i øvrigt ikke ændres.

Hvis jeg skal forsøge at svinge mig lidt op, hvilket jeg jo indrømmer er svært, når det drejer sig om et sådant meget teknisk og branchespecifikt lovforslag som det her, så har vi her et all-round vinderforslag. Det er som udgangspunkt godt for forbrugerne, og det er godt for erhvervslivet og konkurrencen. I den henseende er det også værd at bemærke, at gebyret til forudgående typegodkendelse bortfalder for erhvervslivet. For det offentlige er forslaget også godt, fordi Telestyrelsen får en enklere og mere smidig lovgivning at administrere.

Endelig er det positivt, at R&TTE-direktivet, som nu gennemføres, indeholder bestemmelser om, at der for relevant udstyr kan stilles specifikke krav om handicapegnethed, og at såfremt Kommissionen og TCAM i samarbejde gør det, vil det betyde, at de krav skal følges i alle lande.

Så hvis man altså ikke allerede skulle have regnet det ud, vil jeg slutte med sige, at CD kan støtte forslaget i dets helhed.